

[Indenrigsministeren.]

af de vanskeligst stillede indenfor disse Landbrugsgrupper i Øjeblikket faar gennem Kriselovgivningen, og hvad han vilde faa gennem disse Forslag, saa vil man se, at dette sidste er for intet at regne i Sammenligning med, hvad der oppebæres i Henhold til den gældende Lovgivning.

Jeg har saa endnu kun et Par Bemærkninger at gøre til det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch), som nu sidst talte. Det ærede Medlem brugte den almindelige Bemærkning, at det var ganske urigtigt, naar jeg havde sagt, at der ikke skulde være anvist Dækning. Jeg har lige nu gjort opmærksom paa, at der ikke er anvist en Øre til Dækning. Det ærede Medlem fremsatte den Udtalelse, at de Bemærkninger om Beskatningen ude i Kommunerne, jeg havde fremsat, var ganske ved Siden af. Man maatte være klar over, at Pengene skulde ind derude, og opretholdt man Ejendomsbeskatningen, blev Følgen, at der skulde svares Skat af Mennesker, der ikke havde nogen Indtægt eller kun en meget ringe Indtægt. Det er fuldkommen rigtigt, selvfølgelig kan Ejendomsbeskatningen ikke bygges op paa, hvad den enkelte Ejendomsbesidder har i Indtægt. Ejendomsbeskatningens Idé er netop den, at der skal hvile en Skat paa den paagældende Ejendom uden Hensyn til, hvorledes den udnyttes, og oprindelig ogsaa uden Hensyn til skiftende Konjunkturer. Det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard) sagde i Gaar, at Demokratiet havde altid været Tilhænger af Evneprincippet. Ja, det er rigtigt — men vel at mærke indenfor den personlige Beskatning. Demokratiet har altid opstillet de to Beskatningsformer: Ejendomsbeskatningen og den personlige Beskatning sammen med den indirekte Beskatning paa den anden Side, og Demokratiet har forlangt, at den sidste Gruppe skulde afpasses efter Evne. Der har selvfølgelig ikke fra Demokratiets Side været opstillet det Krav, at den enkelte Ejendomsbesidders Ejendoms-skat skulde svares i Forhold til den Maade, han udnyttede sin Ejendom paa.

Men alt det, jeg her siger, gælder selvfølgelig under normale Forhold. Under en saa voldsom Krise som den, vi nu staar i, kommer et Tidspunkt, hvor man maa sige, at den Ejendomsbeskatning, som er paa-lagt under normale Forhold, og som praktisk talt alle Partier i Rigsdagen har Ansvaret for, er saa stor, at det er rimeligt som Kriseforanstaltning at lempe den. Det er det, Regeringen har gjort gennem Kriselovgivningen. Vi har ikke alene lempet

Skatten, men midlertidig fuldkommen op-hævet den for et stort Antal Landejendomsbesiddere.

Men det, jeg tillader mig at hævde, og det, som det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) gik fuldkommen udenom i sin Tale, er, at en akut Krise af en saadan Karakter, at den fører Regering og Rigsdag til at erkende, at Ejendomsbeskatningen maa lempes gennem en Kriseforanstaltning, aldrig kan anvendes som Argument for midt i en Krise at ophæve de $\frac{2}{3}$ af Ejendoms-skatterne ud i al Fremtid uden Hensyn til det Tidspunkt, da der igen kommer bedre Tider. Og derfor var det heller ikke en rigtig Gengivelse af mine Udtalelser, det ærede 7de Medlem for 6te Kreds foretog, da han udtalte, at jeg havde sagt, at det ikke kunde forliges med almindelige Hæderlighedsbegreber at forlange Ejendomsskatte ned-sat. Derom har jeg intet sagt, men jeg har sagt, og det vil jeg vedblivende hævde, at dette at benytte en Krisetid for et Erhverv som Pression ikke til at gennemføre Lettelser i Beskatningen som Krisemiddel, men til en Gang for alle at ophæve Ejendoms-skatterne, er ikke i Overensstemmelse med Hæderlighedsbegreberne indenfor den bedste Del af Landbostanden. Det kan man være overbevist om.

Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds sagde endvidere, at det var ejendommeligt, at jeg i min Tale kom ind paa, hvordan de store Landejendomsbesiddere fik større Lettelse end de smaa, hvad jeg kunde mene dermed, jeg var vel ikke Tilhænger af progressiv Beskatning indenfor Landbruget? Nej, det er jeg ikke, jeg er ganske indfor-staaet med, at en almindelig Nedsættelse af Ejendomsskatte selvfølgelig maa med-føre, at de store faar større Nedsættelse end de smaa, det ligger i Sagens Natur; men det, man maa undersøge, hvis man vil forstaa, hvordan en saadan Nedsættelse af Ejendomsskatte kommer til at virke under normale Forhold, er, hvordan de Skatter, som skal sættes i Stedet for Ejendoms-skatte, kommer til at virke paa dem, der skal bære dem. Herom var det, at jeg i Gaar godtgjorde — og det Udvalg, der formentlig bliver nedsat om denne Sag, kan faa de fornødne Oplysninger derom i Ministeriet —, at saafremt de Beløb, hvor-med Ejendomsskatte nedsættes, skal ud-skrives paa det Grundlag, som Indkomst-beskatningen i Kommunerne angiver, vil Resultatet under normale Landbrugsforhold blive, at Godsejerne og de største Gaard-ejere faar en uhyre Skattelettelse, idet den Forhøjelse af deres Indkomstbeskatning,